

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Jvlii Fatii// Societatis Iesv// Liber// De
Morti-//ficatione No-//strarvm Passionvm,// Pravorvmqve
Affe-//ctvvm**

Fazio, Giulio

[S.l.], 1599

III. In mortificationibus præsertim exterioribus mensuram & regulam esse tenendam, & quænam illa sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48673](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48673)

CAPVT III.

In Mortificationibus, præsertim exterioribus, mensuram & regulam esse tenendam; & quanam illa sit.

T melius intelligatur modus, qui in hoc præclaro Mortificationis exercitio tenendus est; notare oportet, ad omnes actus humanos, vt virtutis nomine censeantur, certam aliquam regulam & normam requiri, qua dirigantur, ne suam excedant mediocritatem. *Virtus enim*, inquit, S. Bonaventura, *medium vitiorum tenet, & ab utroq; latere, vitiis est obfesa, ita vt si modicè à discretionis tramite declinauerit, iam virtus non sit.* Atque ita, si exercitium hoc Mortificationis, virtuti consentaneum & rectum esse velimus, lege aliqua aut mensura id metiri debemus, ne ad extrema declinet, Exempli causa, si in mor-

S. Bona.
li. de pro-
cessu Re-
ligionis
cap. 35.

B tifi-

tificatione iræ, neglecto modo, nimium progrediamur, ita ut in actibus suis fiat remissa & languida; vel si sit tam exiguum iræ comprimentæ studium, ut viuacior & ardentior remaneat, quàm par sit: huiusmodi mortificatio, primo quidè casu, excessui; altero autem, defectui obnoxia est. Quod item in Mortificatione externa corporis, facile accidere potest, ut declinetur ad extrema, si nimirum afflictionibus & asperitate corpus nimium debilitetur; aut è contra, si sub prætextu aliquo, corpori mortificando tam parum insistamus, ut inde contra nos rebellionis & contumaciæ occasionè sumat.

Itaque tam in Mortificatione appetituum corporis, quàm passionum animi, debita mensura tenenda, & modus obseruandus est. Quia verò: *Nemo vnquam, ut scriptura testatur, carnem suã odio habuit, sed fouet & nutrit illam,* propter affectum naturalem, quem erga carnè nostram gerimus;

Ephes, 5.

rimus; ideò longè facilius erratur in mortificatione appetituum corporis, quàm in affectuū animi: Quocirca necessarium est, vt in hac parte tanto cautius & vigilantius nos geramus, quāto maius periculum subest. Qua de caussa B. Climachus, ostendere volens perplexitatem, quā incurrebat, cum amore virtutis cogeretur odisse in se ipso hominem carnalem, amore autem sensus obligaretur ad eundem nutriendum & fouendum; ita dicit: *Quomodo illum vinciam, quem vt amem, à natura suscepi? Quid illi rationabile dicam, qui per naturā mille rationib. ac persuasionibus mentitur, estq; mihi cooperator & hostis; adiutor atq; aduersarius; auxiliator simul & insidiator; si foueatur, oppugnat: si affligatur, debilior fit; lasciuuit per quietem; rursus verbera & flagella non sustinet: Si illū contristo, periclitor, si foueā, per quem virtutes adquiram non habeo.*

Climac.
de castit.
grad. 15.

B 2 Hine

Hinc dæmon, tanquam miles astutissimus, solet quandoque hominem sub prætextu zeli, ad nimias & extraordinarias mortificationes inducere; atque hoc ideò, vt eum postea ordinario & durabili fructu priuet, quem ex seruitio Dei, communi via & more viuendo, percepisset, fitque hac de caussa, vt sub prætextu maioris boni, incurramus malum incurabile; quod diuinè prorsus Cassianus his verbis demonstrat; *Nosse debetis, hanc esse subtilissimam diaboli calliditatem, hanc occultissimam foueam, in quam miserabiles & incautos quosdam precipitat, vt dum iis maiora promittit, necessaria quotidiani fructus emolumenta surripiat.* Itaque cum hæc mortificatio exterior ex vna parte necessaria sit, ex altera verò parte, actu ipso eam exercere sine periculo excessus, valdè difficile videatur, tam ob diuersitatem complexionum, quàm ob illusiones

Cass. Col
lat. 24.
cap. 19.

iones dæmonum, quæ circa hanc materiam frequenter contingunt, existimo Religiosi esse, suo iudicio in hac re non nimium fidere, sed se se spiritualis patris prudenti subicere directioni, quò in via Dei tutius dirigatur, sibi quæ persuadeat, se nisi hoc faciat, magnis periculis exponi, in quæ multi incurrerunt, vt & Climachus affirmat: *Sicut qui sine duce est, inquit, etiamsi prudentissimus sit, in via errabundus incedit, ita & qui suo arbitrio in via Domini pergit, etiamsi in omni mundana sapientia fuerit instructus, facillimè perit.*

Climac.
de discre.
Grad. 36.

Verùm posita prædicta ratione, tria in hac materia maximè notanda veniunt: Primum est, vt religiosi firmiter apud se statuunt, Deum ac Dominum nostrum, tanquam verissimum amatorem eorum, qui fideliter illi seruiunt, nunquam permisurum, vt decipiantur, quando se illi, in persona prudentis patris spiritualis, cum omni confidentia sub-

Climac. ait Climachus, *vt animas nostras deci-*
 de discr. *piat, qua se per fidem & innocentia pro-*
 grad. 26. *ximi consilio atq; iudicio humiliter sub-*
miserint.

Alterum est, vt prædicto patri in-
 ternum animi statum, tentationesq;
 ac spirituales necessitates, promptè,
 plenè, magnaq; cum fiducia ac pu-
 ritate aperiant, vt ipse postmodum
 maiori luce ea possit documenta ac
 monita spiritualia suppeditare, quæ
 in Domino magis opportuna iudi-
 cauerit. Hanc manifestandi rationè,
 ad errores in spirituali via tollèdos;
 sancti viri semper tanti fecerunt, vt
 quamlibet cogitationè, quæ sub ve-
 recundiæ seu timoris alicuius velo
 subrepat, grauissimæ tentationis lo-
 co duxerint: Affirmat hoc D. Basi-
 lius plurib⁹ locis; idq; B. Dorotheus
 Doroth. expertū se esse fatetur, notabili pla-
 serm. 5. nè cum fructu, dum in monasterio
 cum aliis habitaret. Denique in hoc,
 veluti in re magni momenti, Reli-
 giosi

DE MORTIFICAT. 29

giōsi Scithi ab initio suæ conuersio-
nis instituti erant, de quibus Cassia-
nus hunc in modum: *Instituuntur,*
inquit, nullas penitus cogitationes pru-
rientes in corde pernicioſa confuſione ca-
lare, ſed confestim vt exorta fuerint, eas
ſuo pateſcere Seniori, nec ſuper earum
iudicio quidquam ſua diſcretioni com-
mittere, ſed illud credere malum eſſe, vel
bonum, quod diſcuſſerit ac pronunciaue-
rit ſenioris examen.

Cass. lib.
4. cap. 9.

Tertium documentum eſt, vt re-
ligioſi ſint fideles & diligentes ob-
ſeruatorum eorum quæ ipsis à prædi-
cto patre prudente iniunguntur.
Quemadmodum enim pharmaca à
medicis præſcripta, quantumuis o-
ptima, ægros nō iuuant, niſi ſuman-
tur; ita conſilia & documenta pa-
trum ſpiritualium, niſi debito tem-
pore executioni mandentur, nihil
profunt; licet longè ſint ſanctiſſima
atq; vtiliſſima: imò hac ipſa de cau-
ſa maiorem pœnam incurremus in

altera vita; iuxta illud Christi: *Ser-*
Luc. 12. uus, qui cognouit voluntatem Domini
sui, & non se preparauit, & non fecit se-
cundū voluntatē eius, vapulabit multis.
 Necesse ergo est, vt religiosi, qui ma-
 iore cum securitate & merito in di-
 uino seruitio progredi, & ab his om-
 nibus damnis, quæ ex contraria vi-
 uendi ratione communiter sequun-
 tur, immunes esse volūt, se iuxta ar-
 bitrium prudētis sui patris spiritua-
 lis regi permittant, & prædicta docu-
 menta diligenter obseruent.

CAPVT IV.

De necessitate Mortificationis, qua cui-
uis homini in suo statu incumbit.

 VINQVE modis hominem
 quēlibet considerare pos-
 sumus, iuxta quinque di-
 uersos stat^o & gradus, qui
 in ipso reperiuntur. Primus modus
 considerandi est secundum esse ra-
 tionale & humanum, quod ipso suæ ori-
 ginis